

Commission de Contrôle des Fichiers de l'O.I.P.C. - INTERPOL
Commission for the Control of INTERPOL's Files
Comisión de Control de los Ficheros de la OIPC-INTERPOL
لجنة الرقابة على محفوظات المنظمة الدولية للشرطة الجنائية (الإنتربول)

INTERPOL's Independent Authority for the Control and Protection of Personal Data

BESLUIT VAN DE COMMISSIE

VERZOEKEN KAMER

Verzoek betreffende Gillmore Andre HOEFDRAAD

(Ref. CCF/120/R719.21)

120e sessie

11 t/m 15 april 2022

BESLUIT BETREFFENDE GILLMORE ANDRE HOEFDRAAD

De Commissie voor de controle van de dossiers van INTERPOL (de Commissie), zetelend als de verzoekkamer, bestaande uit:

Teresa McHENRY, als voorzitter
Susie ALEGRE,
Mohammed KAMARA,
Michel FORST,
Hamza ES-SAID,

leden,

Na beraadslaging tijdens zijn 120e zitting, op 14 april 2022, het volgende besluit genomen.

I. PROCEDURE

1. Op 28 juli 2021 heeft de heer Gillmore Andre HOEFDRAAD (verzoeker) een verzoek ingediend om toegang tot de hem betreffende informatie die is geregistreerd in de dossiers van INTERPOL, en de daaropvolgende verwijdering ervan. Na de indiening van alle vereiste documenten in overeenstemming met regel 30 van de operationele regels van de Commissie, werd het verzoek ontvankelijk bevonden en de Commissie heeft de aanvrager hiervan op 4 augustus 2021 in kennis gesteld.
2. Tijdens de studie van de zaak van verzoeker heeft de Commissie het Nationaal Centraal Bureau (NCB) van Suriname en het INTERPOL-secretariaat-generaal (IPSG) overeenkomstig artikel 34, lid 1, van het Statuut van de Commissie geraadpleegd over de argumenten vermeld in het verzoek.
3. Bij gebrek aan adequate antwoorden op de door de Commissie gestelde vragen, heeft zij besloten dat de toegang van de INTERPOL-lidstaten tot de gegevens betreffende de aanvrager wordt geblokkeerd in afwachting van verdere bestudering van het dossier van de aanvrager.
4. IPSG werd op 25 maart 2022 op de hoogte gebracht van dit besluit en blokkeerde de toegang tot het dossier van de aanvrager op 28 maart 2022.
5. De Commissie heeft verzoeker op 21 september 2021 laten weten dat hij wordt gezocht via de kanalen van INTERPOL door de NCB van Suriname, en heeft de in de paragrafen acht, negen en tien hieronder beschreven informatie verstrekt.
6. Zowel de aanvrager als de NCB-bron van de betwiste gegevens werden geïnformeerd over het feit dat de Commissie zou de zaak tijdens haar 120e zitting bestuderen.

II. FEITEN

7. Aanvrager heeft de nationaliteit van Suriname. Hij was de president van de Centrale Bank van Suriname (CBvS) van september 2010 tot augustus 2015 en minister van Financiën van Suriname van augustus 2015 tot juli 2020.
8. Hij is het onderwerp van een Red Notice, uitgegeven op 8 juli 2021 op verzoek van de NCB van Suriname voor "*Deelname aan een criminele organisatie; - Overtreding van de Anticorruptiewet; - verduistering van geld of waardevolle documenten; - Verergerde verduistering*" op basis van een aanhoudingsbevel uitgevaardigd op 10 augustus 2020 door het Openbaar Ministerie in Suriname.
9. De samenvatting van de feiten, zoals vastgelegd in de Red Notice, luidt als volgt: "*[Paramaribo Suriname 1 maart 2019]*" "*Gillmore Andre Hoefdraad wordt verdacht van 6 illegale handelingen en de zaak tegen hem is nu hangende bij de rechtbank. In de tenlastelegging staat dat: In de periode tussen maart 2019 en februari 2020 Gillmore Andre Hoefdraad, verder te noemen Hoefdraad, in zijn hoedanigheid van*

NIET BEDOELD VOOR OPENBARE VERSPREIDING

BESLUIT BETREFFENDE GILLMORE ANDRE HOEFDRAAD

Minister van Financiën van de Republiek Suriname heeft, in samenwerking met anderen die ook aangeklaagd zijn, willens en wetens meegewerkt aan illegale handelingen die hebben geleid tot financieel nadeel voor de Republiek Suriname en staatsinstellingen waarvan zij financieel hebben geprofiteerd."

10. De aanvullende feiten van de zaak, zoals vastgelegd in de Red Notice, zijn de volgende: "Samen met Ashween Angnoe, Robert Gray van Trikt, die destijds de Gouverneur van de Centrale Bank van Suriname was, Robert Putter, Ginmardo Kromosoeto, die directeur was van de Surinaamse Post Spaar Bank en Faranaaz Hausil, heeft Hoefdraad opzettelijk onrechtmatige handelingen gepleegd die hebben geleid tot het sluiten van onrechtvaardige juridische overeenkomsten en besluiten genomen die financiële schade en groot nadeel voor de staatsinstelling, in het bijzonder de Centrale Bank van Suriname om financieel voordeel te halen uit onder meer hemzelf, het Ministerie van Financiën of, Hans Buisseret, Robert Gray van Trikt en de vennootschappen, Clairfield Benelux NV, Orion Assurance and Advisory NV en Orion Capital Investment NV.

In afwijking van de geldende voorwaarden, wettelijke eisen en procedures hebben Hoefdraad en zijn handlangers bewust overeenkomsten gesloten met een dergelijke constructie die tot groot financieel nadeel voor de Surinaamse economie hebben geleid, terwijl hij en anderen onrechtmatig financieel hebben geprofiteerd van deze bewust onrechtvaardig en onrechtmatig tot stand gekomen overeenkomsten.

Naast illegale afspraken, hebben Hoefdraad en zijn handlangers onder valse voorwendselen ook ongeveer 3,1 miljard Surinaamse Dollars van de Centrale Bank van Suriname verduisterd, welk geld ongedekt in de Surinaamse economie in omloop is gebracht en heeft geleid tot de devaluatie van de Surinaamse munt. in ernstige mate en hoge wisselkoersen voor de vreemde valuta.

De acties van Hoefdraad (en zijn handlangers) vormen meerdere misdrijven die strafbaar zijn op grond van de volgende artikelen:

- Artikel 188 Wetboek van Strafrecht; Criminele Organisatie
- Artikel 13 lid 1 sub a van de Anticorruptiewet SB 2017 no.8
- Artikel 423 Wetboek van Strafrecht SB 2015 no. 44
- Artikel 382 Wetboek van Strafrecht SB 2015 no.44

Ten tijde van de illegale handelingen had Hoefdraad de hoedanigheid van minister van Financiën en de wet verplicht ons om toestemming te krijgen van de Nationale Assemblee om een politieke ambtsdrager aan te klagen. Deze toestemming werd verkregen op 8 augustus 2020, wat leidde tot zijn aanklacht en de nu hangende zaak bij The High Court of Justice."

11. Op 17 december 2021 is verzoeker veroordeeld tot 12 jaar gevangenisstraf. In de uitspraak van de NCB van Suriname in de Nederlandse taal staat dat hij niet is verschenen, maar is bijgestaan door een advocaat bij het Hof van Justitie; het is echter onduidelijk of dit een door de rechtbank aangestelde advocaat was of zijn eigen advocaat.

III. VERZOEK VAN DE AANVRAGER

12. Verzoeker heeft verzocht om verwijdering van de hem betreffende gegevens, in wezen met het argument dat:

- a) de zaak is overwegend politiek van aard;
- b) het openbaar ministerie mist een duidelijke omschrijving van criminele activiteiten;
- c) de verwerkte gegevens zijn niet juist;
- d) de procedure is niet rechtmatig en niet in overeenstemming met het beginsel van *gewijsde*; en
- e) de procedure strookt niet met de beginselen van mensenrechten, met inbegrip van een eerlijk proces.

IV. TOEPASSELIJK WETTELIJK KADER

13. Algemene bepalingen:

NIET BEDOELD VOOR OPENBARE VERSPREIDING

BESLUIT BETREFFENDE GILLMORE ANDRE HOEFDRAAD

ÿ Artikel 2, lid 1, van de grondwet van INTERPOL stelt dat de organisatie *"moet zorgen voor en bevorderen van de breedst mogelijke wederzijdse bijstand tussen alle strafrechtelijke politie-autoriteiten binnen de grenzen van de wetten die in de verschillende landen bestaan en in de geest van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens."*

ÿ Artikel 11, lid 1, van de regels voor de verwerking van gegevens (RPD) stelt dat *"gegevensverwerking in het INTERPOL-informatiesysteem moet worden toegestaan met inachtneming van het recht dat van toepassing is op de NCB, nationale entiteit of internationale entiteit en moet de fundamentele rechten van de personen op wie de samenwerking betrekking heeft, in overeenstemming met artikel 2 van de Grondwet van de Organisatie en de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens waarnaar genoemd artikel verwijst."*

ÿ Artikel 34 van de RPD vereist dat *"het Nationaal Centraal Bureau (...) ervoor zorgt dat de gegevens in overeenstemming zijn met artikel 2 van de statuten van de organisatie, en ook dat het bevoegd is om dergelijke gegevens vast te leggen in overeenstemming met de toepasselijke nationale wetten en internationale verdragen en aan de fundamentele mensenrechten die zijn vastgelegd in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens."*

14. Bevoegdheidsgebied van de Commissie:

ÿ Artikel 36 van de statuten van INTERPOL bepaalt dat de Commissie ervoor zal zorgen dat de verwerking van persoonsgegevens door de Organisatie in overeenstemming is met de voorschriften die de Organisatie ter zake vaststelt.

ÿ Artikel 3, lid 1, onder a), en artikel 33, lid 3, van de statuten van de Commissie (CCF-statuut) bepalen dat de bevoegdheden van de Commissie beperkt zijn tot het controleren of de verwerking van gegevens in INTERPOL-bestanden voldoet aan de toepasselijke wettelijke vereisten van INTERPOL.

15. Zaken van politiek karakter:

ÿ Artikel 3 van de grondwet van INTERPOL stelt: *"Het is de organisatie ten strengste verboden om enige interventie of activiteiten van politieke (...) aard te ondernemen."*

ÿ Artikel 34 van de RPD stelt het volgende:

- 34(2): *"(...) voorafgaand aan de registratie van gegevens in een politiedatabase, zorgt het Nationaal Centraal Bureau, de nationale entiteit of de internationale entiteit ervoor dat de gegevens in overeenstemming zijn met artikel 3 van de statuten van de organisatie."*

- 34(3): *"Om te bepalen of gegevens voldoen aan artikel 3 van de Grondwet, zijn alle relevante elementen worden onderzocht, zoals: a) aard van het strafbare feit, namelijk de tenlastelegging en onderliggende feiten; b) de status van de betrokken personen; (c) identiteit van de bron van de gegevens; (d) het standpunt van een ander Nationaal Centraal Bureau of een andere internationale entiteit; (e) verplichtingen uit hoofde van internationaal recht; (f) gevolgen voor de neutraliteit van de Organisatie; g) de algemene context van de zaak."*

ÿ Resolutie ref. AGN/20/RES/11 (1951) vereist toepassing van de predominantietest (zelfs als in het verzoekende land de feiten een overtreding van de gewone wet vormen). Daarin staat: *"(...) er wordt nooit een verzoek om informatie, kennisgeving van gezochte personen en vooral geen verzoek tot voorlopige aanhouding voor strafbare feiten van overwegend politieke (...) het verzoekende land - de feiten vormen een overtreding van de gewone wet."*

NIET BEDOELD VOOR OPENBARE VERSPREIDING

BESLUIT BETREFFENDE GILLMORE ANDRE HOEFDRAAD

ÿ In de INTERPOL-repository of Practice op artikel 3 staat dat in *"zaken waarbij voormalige politici betrokken zijn die door hun eigen land worden gezocht, de "NCB-bron kan worden gevraagd om bewijs te leveren, zoals persoonlijk gewin, dat het strafbare feit onder het gewone recht valt."*

ÿ De resolutie ref. AGN/53/RES/7 (1984) verbiedt samenwerking wanneer er daden worden gepleegd door politici in de uitoefening van hun politieke macht, behalve als common law-misdrijven worden gepleegd als privépersoon. Het benadrukt ook dat elk verzoek geval per geval moet worden beoordeeld, rekening houdend met de specifieke context.

ÿ Het rapport onderschreven door de resolutie ref. AGN/63/RES/9 (1994) verduidelijkte de beoordeling van zaken over misdaden begaan door voormalige politici.

16. Duidelijke omschrijving van de criminele activiteiten:

ÿ Artikel 83 (2)(b)(i) van de RPD vereist dat *"rode mededelingen alleen mogen worden gepubliceerd als er voldoende justitiële gegevens zijn verstrekt. Voldoende gerechtelijke gegevens worden geacht ten minste een samenvatting van de feiten van de zaak te bevatten, die een beknopte en duidelijke beschrijving moeten geven van de criminele activiteiten van de gezochte persoon, inclusief het tijdstip en de locatie van de vermeende criminele activiteit."*

ÿ IPSG-normen voor de toepassing van de RPD bepalen dat:

- *"voor verzoeken om een rode kennisgeving en verspreiding van informatie over de arrestatie van een persoon, is het belangrijk om voldoende feiten te verstrekken die de gezochte persoon in verband brengen met de aanklachten tegen hem/haar. Het verstrekken van dergelijke feiten is cruciaal voor het faciliteren van internationale politesamenwerking."*
- *"verzoeken voor rode kennisgevingen of verspreiding voor meerdere personen die bij dezelfde criminele activiteit betrokken zijn, moeten elk de samenvatting van het misdrijf bevatten, gevolgd door een beknopte beschrijving van de rol die door elk individu in kwestie bij dat misdrijf wordt gespeeld in de respectieve rode kennisgeving of verspreiding."*

V. BEVINDINGEN

17. De Commissie heeft de meest relevante beweringen van verzoekster beoordeeld, zoals beschreven in deel III hierboven. Voor een passende studie van de zaak heeft de Commissie besloten om hieronder samen de gerelateerde kwesties van politiek overzicht en een duidelijke beschrijving van criminele activiteiten te bestuderen, aangezien deze onderling afhankelijk zijn en gebaseerd zijn op soortgelijke feitelijke beweringen.

Politiek overzicht van procedures en gebrek aan duidelijke beschrijving van criminele activiteiten

a) De aanvrager

18. Verzoeker heeft aangevoerd dat de procedure tegen hem in de eerste plaats politiek van aard is, aangezien deze door de huidige regeringspartij is aangespannen wegens beleidsbeslissingen die hij heeft genomen tijdens zijn normale uitoefening van zijn taken als voormalig minister van Financiën van Suriname, en er zijn geen beschuldigingen tegen hem, als particulier. Daarom voerde hij aan dat hij een Surinaamse politicus is die door Suriname wordt gezocht wegens daden gepleegd in de uitoefening van zijn politiek mandaat, en wordt gebruikt als zondebok voor de economische problemen van het land, die voor het eerst begonnen in 2014 en verergerd werden door de Covid19-pandemie. Verder heeft verzoeker aangevoerd dat de belangrijkste partijen die bij de procedure betrokken zijn voormalige of huidige Surinaamse overheidsfunctionarissen zijn, en dat het vermeende onrechtmatige voordeel toekomt aan het ministerie van Financiën, een overheidsinstantie, of rechtstreeks aan de staat.

19. Hij beweerde dat de beleidsbeslissingen die hij nam in zijn functie als minister van Financiën de reputatie van Suriname en de financiële transparantiescore op het wereldtoneel verbeterden, maar binnen Suriname rivalen creëerden omdat hij een politieke buitenstaander was en een constant doelwit werd voor de Vooruitstrevende Hervormde Partij (VHP), destijds de oppositiepartij. Hij was lid van de controlerende partij,

NIET BEDOELD VOOR OPENBARE VERSPREIDING

BESLUIT BETREFFENDE GILLMORE ANDRE HOEFDRAAD

Nationale Democratische Partij (NDP), en de persoonlijke en politieke vendetta tegen hem, in het bijzonder van de leider van de VHP, lid van de Nationale Assemblée, de heer Asiskumar Gajadien, was al jaren in de maak voordat de huidige aanklacht werd ingediend. Hoewel een aanklacht tegen hem niet werd goedgekeurd door de Nationale Assemblée (goedkeuring was nodig omdat hij de huidige minister van Financiën was), werd deze goedgekeurd zodra de VHP aan de macht kwam na landelijke verkiezingen. De heer Gajadien was voorzitter van de commissie die heeft geleid tot de goedkeuring van de uitvaardiging van de tenlastelegging. Hij stelt dat de nieuwe tenlastelegging door nieuwe feiten en omstandigheden niet gelijk is aan de vorige, maar wijst verzoekers recht op verdediging af omdat hij ter verdediging van het eerste verzoek "voldoende feiten" aanvoert. Volgens verzoeker liepen NDP-leden en leden van een andere oppositiepartij uit de stemming uit protest tegen het besluit dat hij geen verweer mocht voeren.

20. Bovendien heeft verzoeker aangevoerd dat in de procedure tegen hem een duidelijke omschrijving van criminele activiteiten ontbreekt. Hij legde uit dat hoewel de magistratrechter op 16 november 2020 het verzoek van de procureur-generaal om toegang te krijgen tot de persoonlijke financiën van verzoeker afwees omdat er geen bewijs was dat een dergelijke toegang rechtvaardigde, tien dagen later de strafrechtelijke aanklacht tegen hem werd ingediend door de procureur-generaal.
21. Hij legde uit dat de procedures tegen hem in drie hoofdcategorieën vallen, waaronder 1) strafbare feiten van verliezen en wanbeheer voortvloeiend uit door de CBvS aangegane contracten; 2) overtredingen die voortvloeien uit liquiditeitscontracten met betrekking tot onroerend goed; en 3) overtredingen van verduistering, fraude en misbruik van geld. Hij verklaarde aanvankelijk als getuige te zijn verhoord, aangezien hij op 27 januari 2020 de CBvS verzocht heeft de CBvS-voorzitter Robert van Trikt te onderzoeken op mogelijke corruptie, hetgeen is doorverwezen naar de procureur-generaal voor strafrechtelijk onderzoek en heeft geleid tot het arrest van de heer Van Trikt arrestatie op 06 februari 2020.
22. Hij stelt dat de eerste categorie zijn vermeende betrokkenheid bij het handelen van de heer Van Trikt bij de CBvS betreft, waaronder kennis van de zogenaamd nadelige contracten die de heer van Trikt heeft gesloten met financiële adviesbureaus, en de betrokkenheid van de heer van Trikt bij projecten die ogenschijnlijk buiten de autoriteit van de bank. Verzoeker legde uit dat, zoals hij voor de Nationale Assemblée heeft verklaard, het ministerie van Financiën geen partij was bij deze contracten en dat hij niet op de hoogte was van de voorwaarden van de betrokken contracten. Hij heeft deze contracten niet beoordeeld, ondertekend of betaald en had geen inzicht in of toezicht op het handelen van de CBvS op dit punt, aangezien dit buiten de reikwijdte van de minister van Financiën viel. De CBvS is een juridisch aparte entiteit die niet onder zeggenschap staat van het ministerie van Financiën.
23. De tweede categorie betreft "ongedekt krediet" dat door de CBvS is verstrekt aan de overheid van Suriname vanwege een vertraagde eigendomsoverdracht. Verzoeker licht toe dat de betreffende eigendomsoverdracht een normale liquiditeitsfinancieringsregeling was tussen de CBvS en de rijksoverheid, waarbij laatstgenoemde middelen nodig had om een liquiditeitsprobleem op te lossen. Zonder extra middelen zou de overheid geen ambtenaren, pensioenen en uitkeringen kunnen betalen; daarom identificeerde de aanvrager eigendommen van de overheid om aan de CBvS te verkopen voor noodliquiditeit. Dit is overeengekomen door de president van Suriname en de ministerraad. De eigendommen werden getaxeerd en er werd een verkoopprijs overeengekomen van EUR 105 miljoen, die officieel werd gecommuniceerd tussen de aanvrager, de heer Van Trikt, het Ministerie van Ruimtelijke Ordening, Grond- en Bosbeheer, en de President en Vice-President van Suriname. De betaling is gedaan door de CBvS, maar de eigendomsoverdracht heeft op enkele panden vertraging opgelopen door eerder onverwachte lasten. De eigendomsoverdracht werd verder vertraagd onder de COVID Relief Act die door de Nationale Assemblée was aangenomen, waaronder het omzetten van bestaande staatsschuld aan de CBvS in een langlopende lening. Op grond van deze wet zijn ontvangen betalingen omgezet in een langlopende lening van de CBvS aan de overheid. Het besluit om eigendom over te dragen was een legitiem besluit van openbare orde waarmee in de tweede helft van 2019, maanden voorafgaand aan enige kennis van de COVID 19-pandemie, door meerdere overheidsinstanties en de CBvS werd ingestemd als reactie op de economische crisis van Suriname. Daarom is het onmogelijk dat de aanvrager zou hebben geweten dat de onroerendgoedtransactie zou worden uitgevoerd door de nationale wetgeving om een gezondheids crisis aan te pakken die in februari/maart 2020 op wereldwijde schaal de kop opstak.

NIET BEDOELD VOOR OPENBARE VERSPREIDING

BESLUIT BETREFFENDE GILLMORE ANDRE HOEFDRAAD

24. Bovendien beweerde hij dat het onduidelijk is wat de Surinaamse autoriteiten bedoelen met geld dat *"ongedekt in omloop wordt gebracht in Suriname"*, aangezien er niet zoiets bestaat als beveiligd of ongedekt geld dat in omloop wordt gebracht. De devaluatie van de Surinaamse munt en de hoge wisselkoersen waren niet alleen het gevolg van de Surinaamse COVID-wet, en deze bewering is onjuist, niet onderbouwd en weerspiegelt een gebrek aan begrip van het monetaire beleid. Het is ook irrationeel en overdreven simplistisch om te beweren dat de bron van de devaluatie van Suriname een persoon of een handeling was en dat een dergelijke devaluatie strafbaar kan worden gesteld. De devaluatie van de valuta van Suriname werd inderdaad veroorzaakt door problemen rond COVID-19, het langetermijnbeleid van Suriname om zijn schulden in Amerikaanse dollars of euro's te hebben, zijn onwil om zijn valuta vrij op de markt te laten zweven en een robuuste *"zwarte markt"* met een differentiële wisselkoers voor Surinaamse dollars. Daarom is de criminaliteit van de vermeende activiteiten onduidelijk, inclusief welke wet is overtreden, wie verantwoordelijk is en waarom.
25. De derde categorie procedures betreft een beweerd onterecht financieel voordeel voor verzoeker als ambtenaar. Verzoeker stelt echter dat hij zich nooit als ambtenaar heeft beziggehouden met zelfverrijkende handelingen en dat de eventuele aanklacht dienaangaande vaag en zwak is. De tenlastelegging stelt dat hij transacties heeft aangegaan om voor hem en/of het ministerie van Financiën een uitkering te verkrijgen. Beslissingen nemen ten gunste van de regering waarvoor hij was aangesteld, kan echter niet worden opgevat als zelfverrijking. Hoewel de oppositie het misschien niet eens is met de fiscale beleidsbeslissingen die verzoeker als minister van Financiën heeft genomen tijdens een economische crisis die vervolgens werd verergerd door een wereldwijde pandemie, is er geen bewijs dat hij persoonlijk voordeel heeft behaald.
26. Ten slotte heeft verzoeker, nadat hij zijn eerste opmerkingen had ingediend, de Commissie ervan op de hoogte gebracht dat het Hof van Justitie van Suriname op 17 december 2021 bij verstek een *"wanbetalingsvonnis"* heeft gegeven tegen hem, en een afschrift van de beslissing verstrekt. Hij beweerde dat er geen bewijs of bewering is van zijn zelfverrijking, aangezien de rechtbank oordeelde dat de uitkering aan de staat Suriname was, en dat geld van de CBvS rechtstreeks op de rekening van het ministerie van Financiën werd overgemaakt om de staatsbegroting te financieren tekort.

b) De NCB van Suriname (NCB-bron van de gegevens)

27. De NCB van Suriname heeft de Commissie medegedeeld dat verzoeker financieel geprofiteerd heeft van het strafbare feit, evenals het Ministerie van Financiën en anderen. Het deelde de Commissie aanvankelijk mee dat hij was aangeklaagd op grond van artikel 13 van de Anticorruptiewet en op grond van artikel 423 van het Wetboek van Strafrecht van Suriname wegens verduistering van waardevolle papieren in zijn officiële hoedanigheid, en de procedure en het arrestatiebevel tegen hem, gedateerd 10 Augustus 2020, blijven geldig.
28. De NCB heeft toegelicht dat verzoeker voornemens was informatie uit overeenkomsten met Clairfield te halen, om samen met zijn medeplegers circa 2.471.000 euro voor de overeenkomsten op kosten van de CBvS te betalen. De overeenkomsten hadden betrekking op de Staat Suriname en moesten gefinancierd worden uit de Staatsbegroting. Bewijs toont twee grote financiële transacties, in de vorm van ongedekte voorschotten (blanco kredieten) van SRD 3 miljard. Verzoeker heeft 17 panden onroerende zaken aan de CBvS verkocht waarvoor hij SRD 869.055.000 ontving. Deze panden zijn echter niet overgedragen aan de CBvS. Acht van deze panden behoorden niet eens toe aan de staat, maar aan zijn medepleger. Verzoeker was voornemens de royalty's van IAMGOLD aan de CBvS te verpanden ter voldoening van de staatsschuld van bijna SRD 2,2 miljard. In plaats van met de royalty's de bestaande staatsschuld af te lossen, nam hij echter SRD 2,2 miljard op. In totaal is daarom SRD 3 miljard aan ongedekte gelden in de economie geïnjecteerd, en dit bedrag is zonder enige tegenprestatie op de rekening van het Ministerie van Financiën gestort, in financieel nadeel van de CBvS. De bepalingen van de Bankwet dienen door iedereen strikt te worden nageleefd, ook door de Staat.
29. Medeverdachte mr van Trikt heeft als voorzitter van CBvS over de gelden onder beheer van de CBvS kunnen beschikken en heeft deze gelden gebruikt voor doeleinden waarvoor zij niet bestemd waren. Daarom heeft de heer Van Trikt in totaal SRD 3 miljard uitgegeven die toebehoorde aan de CBvS, onder het mom van blanco voorschotten of althans deze laten verduisteren door verzoeker als minister van Financiën. Deze handelingen werden uitgevoerd door middel van valse constructies in het kader van de transacties met betrekking tot de verkoop van panden en het verpanden van royalty's onder het mom van schuldsanering. Volgens

NIET BEDOELD VOOR OPENBARE VERSPREIDING

BESLUIT BETREFFENDE GILLMORE ANDRE HOEFDRAAD

aan de NCB van Suriname is dit tijdens het gerechtelijk verhoor duidelijk naar voren gekomen volgens de verklaringen van verschillende getuigen, waaronder de heer Van Trikt.

30. Verzoeker heeft ten aanzien van gelden ter financiering van overheidsuitgaven een werkwijze gehanteerd door wettelijke bepalingen te schenden, met enerzijds verstreckende nadelige financiële gevolgen voor de CBvS en anderzijds een financiële catastrofe voor de land.
31. In antwoord op de bewering van verzoeker dat de procedure overwegend politiek is, heeft de NCB van Suriname de Commissie laten weten dat deze argumenten reeds door de rechtbank zijn verworpen.
Naar aanleiding van zijn betoog over het ontbreken van een duidelijke omschrijving van criminele activiteiten, antwoordde de NCB dat de rechtbank van oordeel is dat er voldoende voorwaarden zijn om een strafrechtelijk financieel onderzoek te starten. Met betrekking tot zijn argumenten dat hij geen partij was bij de overeenkomsten tussen CBvS en Clairfield, die volgens hem buiten de reikwijdte van de minister van Financiën vielen, heeft de NCB aangevoerd dat hij de heer Van Trikt bewust heeft toegestaan de overeenkomsten aan te gaan en dat verzoeker later heeft met de informatie uit deze contracten circa SRD 3 miljard bij de CBvS achterhaald, hetgeen door het Hof van Justitie is bewezen.
32. Bovendien antwoordde de NCB in antwoord op de bewering van verzoekers dat het besluit om eigendom over te dragen een legitiem besluit van openbare orde was, goedgekeurd door de CBvS, de President van Suriname en de Raad van Ministers, dat het geen juridische actie was en dat hij hebben als voormalig voorzitter van de CBvS geweten dat dit op grond van de Bankwet verboden was. Verder heeft de NCB van Suriname, in antwoord op zijn stelling dat hij persoonlijk op geen enkele manier financieel voordeel heeft gehad van de beschuldigingen, uitgelegd dat het optreden van verzoeker ernstige financiële schade heeft toegebracht aan de CBvS, aangezien ongedekte gelden ter hoogte van SRD 3 miljard in samenleving en de munt devaluatie, wat voelbaar is in prijsontwikkelingen en wisselkoersschommelingen. Het merkte ook op dat hij hiervoor is veroordeeld.
33. Ten slotte voerde de NCB, in antwoord op zijn bewering dat de Nationale Vergadering, na eerst de aanklacht onder de vorige regering te hebben afgewezen, een duplicaat van aanklacht in nadat de regering was veranderd, maar hem niet toestond zich te verdedigen, dat de wet niet voorkomt dat de Procureur-Generaal een tweede vordering bij de Nationale Vergadering indient en dat verzoeker het recht had zich te verdedigen.
34. De NCB van Suriname deelde de Commissie mee dat verzoeker op 17 december 2021 was veroordeeld tot 12 jaar gevangenisstraf op grond van de artikelen 188, 10 en 423 van het Wetboek van Strafrecht, en artikel 13(1)(a) van de Anti-Corruptiewet. Volgens de door de NCB verstrekte informatie was verzoeker bekend met de Clairfield-overeenkomsten die in het belang van de staat waren. De *modus operandi van verzoeker*, als minister van Financiën, was dat hij aan het eind van de maand altijd op zoek zou gaan naar middelen om het begrotingstekort van de staat te financieren. In maart 2019 kon de Staat geen aanvullende voorschotten meer opnemen bij de CBvS omdat het wettelijke leningplafond was bereikt. Om fondsen te werven bij de Bank, moest de Staat eerst terugbetalingen doen, en er werd voorgesteld dit te doen door activa van de Staat te verkopen. Daarom werden 17 gebouwen getaxeerd, met medeweten van de aanvrager. De CBvS heeft op 20 en 24 september 2019 een totale koopsom van EUR 150 miljoen overgemaakt op de financiële rekening van de Staat. Dit gebeurde vóór de goedkeuring van de Ministerraad op 15 oktober 2019. Deze panden zijn echter nooit overgedragen aan de CBvS en de financiering van de panden is gewijzigd in een geconsolideerde lening conform artikel 8 van de Bijzondere Wet Covid-19 Covid-19 tussen de Staat en CBvS. Dus hoewel de CBvS wist dat de Staat geen geld had, heeft verzoeker de Bank opgedragen de kosten van de staatsbegroting te dragen. Verzoeker heeft, als minister van Financiën, de gelden voor de aankoop van deze eigendommen van de bank ontvangen, maar heeft deze niet gebruikt om de bank de verschuldigde schuld terug te betalen, en in plaats daarvan heeft hij het bedrag verduisterd om op andere manieren door de staat te worden gebruikt. Daarom heeft verzoeker opzettelijk de wettelijke vereisten geschonden, en werd de Bank benadeeld terwijl de staat profiteerde. Bovendien achtte de rechtbank volgens deze uitspraak een ruime reikwijdte van artikel 423 van het Wetboek van Strafrecht, aangezien hij was veroordeeld voor het gebruik van de gelden voor een ander doel dan waarvoor ze waren bedoeld. De NCB van Suriname herhaalde dat verzoeker niet is veroordeeld voor zijn eigen financieel voordeel, maar voor het financiële nadeel van de CBvS. Daarom, hoewel hij geen financieel voordeel ontving

NIET BEDOELD VOOR OPENBARE VERSPREIDING

BESLUIT BETREFFENDE GILLMORE ANDRE HOEFDRAAD

hij heeft voor zichzelf besluiten genomen die in strijd zijn met een wettelijke bepaling en de Staat is daardoor benadeeld, hetgeen voldoet aan de voorwaarden van artikel 13 van de Anticorruptiewet. Het Hof besloot een strafrechtelijk financieel onderzoek in te stellen om te bepalen hoe de staat de middelen heeft gebruikt.

c) Bevindingen van de Commissie

35. Met betrekking tot de bewering dat de aangelegenheid een politiek karakter heeft, past de Organisatie de overwichtstest toe, *dwz* zij evalueert alle relevante informatie en relevante elementen, zoals voorzien in de regels, om te bepalen of het strafbare feit overwegend een politiek karakter.
36. De regel die wordt weerspiegeld in artikel 34, lid 3, van de RPD vereist een analyse van alle relevante factoren, ten aanzien waarvan de Het volgende lijkt de Commissie van cruciaal belang in de onderhavige zaak:
- ÿÿde status van de betrokken personen; ÿÿde aard van het strafbare feit, namelijk de tenlastelegging en onderliggende feiten; en ÿÿde algemene context van de zaak.
37. Met betrekking tot de status van verzoeker merkt de Commissie op dat hij minister van Financiën van Suriname was van augustus 2015 tot juli 2020, en dat hij wordt gezocht voor strafbare feiten die zouden zijn gepleegd in zijn hoedanigheid van minister van Financiën.
38. Zoals te zien is in punt 15 hierboven, herinnert de Commissie eraan dat de INTERPOL-resolutie ref. AGN/53/RES/7 (1984) verbiedt samenwerking wanneer er daden worden gepleegd door politici in de uitoefening van hun politieke macht, behalve als common law-misdrijven worden gepleegd als privépersoon. Het benadrukt ook dat elk verzoek geval per geval moet worden beoordeeld, rekening houdend met de specifieke context. Bovendien vereist het INTERPOL-repository met betrekking tot artikel 3 nadere informatie van de NCB-bron over persoonlijk gewin en een strafbaar feit in het kader van de gewone wet in zaken waarbij voormalige politici betrokken zijn die door hun eigen land worden gezocht.
39. Met het oog hierop, en op grond van haar politieke analyse, is de Commissie van oordeel dat de verzoeker wordt gezocht door middel van de Rode Kennisgeving op grond van de artikelen 188, 382 en 423 van het Wetboek van Strafrecht van Suriname en artikel 13(1) (a) van de anticorruptiewet. De Commissie merkt op dat hoewel zij herhaaldelijk om een kopie van de bovengenoemde wet heeft gevraagd, de NCB van Suriname heeft verstrekt wat lijkt op samenvattingen van deze artikelen. Volgens de door de NCB verstrekte informatie verwijst artikel 188 van het Wetboek van Strafrecht naar een straf van ten hoogste acht jaar en een geldboete voor een persoon die deelneemt aan een organisatie en deze persoon weet of redenen heeft om te weten dat het doel van de organisatie misdaden te plegen. Volgens de NCB is er in artikel 423 van het Wetboek van Strafrecht sprake van een strafbaar feit als een ambtenaar geld dat is begroot voor een specifiek doel, voor een ander openbaar doel gebruikt; de straf voor de overtreding van dit artikel is echter onduidelijk. Noch de tekst, noch een samenvatting van artikel 382 van het Wetboek van Strafrecht is aan de Commissie verstrekt.
40. De NCB heeft de meeste informatie verstrekt voor artikel 13, lid 1, onder a); het heeft echter opnieuw niet de exacte tekst verstrekt, daarom is het onduidelijk of de verstrekte informatie het hele artikel 13 omvat, of alleen artikel 13, lid 1, onder a). Volgens de NCB verwijst dit artikel naar handelingen verricht door een ambtenaar of besluiten van een ambtenaar die in strijd zijn met regels voor besluitvorming, voorwaarden of procedures. De NCB verwijst naar de artikelen 426 en 427 van het Wetboek van Strafrecht die betrekking hebben op het aanvaarden van geschenken of beloften door een ambtenaar en het aanvaarden van geschenken of beloften onder verzwarende omstandigheden. De NCB verwijst ook naar artikel 67 van het Wetboek van Strafrecht dat bepaalt dat indien een ambtenaar een bijzondere taak of ambt schendt, of gebruik maakt van de aan het ambt gegeven bevoegdheid, de gevangenisstraf met een derde kan worden verhoogd. Bovendien legde het uit dat de ambtenaar strafbaar is indien hij handelt in strijd met een wettelijk voorschrift of besluiten heeft genomen om zichzelf of een ander te bevoordelen, of als gevolg hiervan enig nadeel wordt berokkend aan de Staat of het Staatsorgaan. handelingen. Ten slotte vermeldt de NCB in haar toelichting op artikel 13 dat in lid 2 wordt gespecificeerd dat het aangaan van overeenkomsten ten behoeve van de staat of een staatsinstelling, of het verlenen van haar goedkeuring of instemming, waarbij de voorwaarden van het contract nadelig zijn voor de staat of Staatsinstelling. het ongunstige

NIET BEDOELD VOOR OPENBARE VERSPREIDING

BESLUIT BETREFFENDE GILLMORE ANDRE HOEFDRAAD

contractduur moet door de overheid en/of het Openbaar Ministerie zijn vastgesteld en aangetoond en mag geen ruimte laten voor interpretatie.

41. De Commissie stelt vast dat de strafbare feiten zoals beschreven in de Red Notice, 1) deelname aan een criminele organisatie; 2) overtreding van de anticorruptiewet; 2) verduistering van geld of waardevolle documenten; en 4) verzwarende verduistering, kan *a priori* worden beschouwd als een misdrijf van de gewone wet dat wordt bestraft volgens het Surinaams strafrecht. Vervolgens heeft zij beoordeeld of de onderliggende feiten die aan de Red Notice ten grondslag liggen in overeenstemming zijn met de bovengenoemde tenlasteleggingen en heeft zij geconstateerd dat de aan verzoeker verweten concrete acties onder meer bestaan uit het verduisteren van circa SRD 3 miljard van de CBvS, als minister van Financiën, door het aangaan van vastgoedovereenkomsten en verkoop van 17 panden aan CBvS voor SRD 869.055.000, die niet zijn overgedragen aan de CBvS, en het verkrijgen van nog eens SRD 2,2 miljard uit een royaltyovereenkomst, waarvan alle SRD 3 miljard vervolgens in omloop is gebracht in de Surinaamse economie, naar verluidt aan het nadeel van de staat. De Commissie benadrukt dat volgens artikel 3, lid 1, onder a), en 33, lid 3, van haar statuten, de taak van de Commissie is om te beoordelen of de verwerking van gegevens in de INTERPOL-bestanden voldoet aan de toepasselijke wettelijke vereisten van INTERPOL in overeenstemming met artikel 36 van de statuten van INTERPOL. Hoewel de Commissie niet bevoegd is om een onderzoek in te stellen, bewijsmateriaal af te wegen of een uitspraak te doen over de grond van een zaak, hetgeen de taak is van de bevoegde nationale autoriteiten, moet zij controleren of de verwerking van gegevens in de INTERPOL-dossiers voldoet aan de eisen toepasselijke wettelijke vereisten.
42. De Commissie neemt de stelling van verzoeker in overweging, zoals vermeld in de punten 20 en 22 tot en met 26 hierboven, en houdt er rekening mee dat volgens de verzoeker het ministerie van Financiën geen partij was bij de relevante contracten, hij niet op de hoogte was van de voorwaarden, heeft de contracten niet beoordeeld, ondertekend of betaald en had geen inzicht in of toezicht op het handelen van de CBvS aangezien dit buiten de reikwijdte van de minister van Financiën viel. Bovendien herinnert zij eraan dat verzoekster heeft uitgelegd dat de eigendomsoverdracht in kwestie een besluit van de regering was om eigendommen van de overheid te verkopen om een nationaal liquiditeitsprobleem op te lossen, en dat hoewel de eigendomsoverdracht van sommige eigendommen onverwacht werd uitgesteld als gevolg van lasten en wegens in overeenstemming met de nationale COVID-hulpwet, was de eigendomsoverdracht een legitieme openbare beleidsbeslissing die werd genomen door meerdere overheidsinstanties die het effect van de COVID-19-pandemie niet hadden kunnen voorspellen. Zij herinnert ook aan het argument van verzoeker dat de devaluatie van de Surinaamse munteenheid niet slechts door één handeling werd veroorzaakt, en dat de bewering dat hij ongedekt geld in de Surinaamse economie en de criminaliteit zou hebben gestoken, evenals zijn persoonlijke strafrechtelijke aansprakelijkheid met betrekking tot deze beschuldigingen niet duidelijk is omschreven. Ten slotte is de Commissie van mening dat hij volgens verzoeker nooit zelfverrijkende acties heeft ondernomen of er persoonlijk voordeel uit heeft gehaald, en dat de aanklachten tegen hem betrekking hebben op het nemen van beslissingen als minister van Financiën ten gunste van de regering.
43. De Commissie houdt er ook rekening mee dat, zoals blijkt uit de paragrafen 28, 29 en 34 hierboven, verzoeker, als minister van Financiën om de begroting van Suriname te financieren, volgens de NCB van Suriname heeft geprobeerd de schuld te omzeilen plafond reeds bereikt met CBvS door staatseigendommen aan de Bank te verkopen met dien verstande dat de inkomsten uit de aankoop zouden worden gebruikt om door de Staat aan de Bank verschuldigde debet terug te betalen. Volgens de NCB van Suriname heeft verzoeker, optredend als minister van Financiën, dit geld echter niet gebruikt om de staatsschuld aan de Bank terug te betalen, maar verduisterd om het op andere, nog niet vastgestelde, door de Staat te gebruiken manieren. Volgens de door de NCB van Suriname verstrekte informatie heeft verzoeker derhalve opzettelijk de wettelijke bankvereisten geschonden, waardoor CBvS werd benadeeld, terwijl de Staat profiteerde. Niettemin merkt de Commissie op dat zij, gezien de beschikbare informatie, met inbegrip van de politieke context van de zaak, ernstige bedenkingen heeft over de verenigbaarheid van de betwiste gegevens met de criteria van artikel 83, lid 2, onder b), i), van de RPD.
44. Dienaangaande, en gelet op de algemene context van de zaak, herinnert de Commissie eraan dat verzoeker, zoals blijkt uit de punten 18 en 19 hierboven, ter ondersteuning van zijn argument van politieke bedoelingen, beweerde dat de aanklachten tegen hem waren ingediend door voormalige of huidige Surinaamse regeringsfunctionarissen, terwijl hij minister van Financiën van Suriname was, toen zijn politieke partij de macht verloor, en dat hij wordt gebruikt als zondebok voor de economische crisis van het land, hoewel de feiten van de zaak betreffen het voordeel van de staat en niet zijn persoonlijk voordeel. Het houdt ook rekening met de NCB van

NIET BEDOELD VOOR OPENBARE VERSPREIDING

BESLUIT BETREFFENDE GILLMORE ANDRE HOEFDRAAD

De stelling van Suriname, gevonden in punt 31 hierboven, dat de politieke argumenten van verzoeker door de rechtbank zijn afgewezen.

45. Dienovereenkomstig, en gelet op alle bovengenoemde elementen, zelfs in de veronderstelling dat de strafbare feiten als beschreven van gemeen recht zijn, is de Commissie van oordeel dat de NCB van Suriname niet voldoende elementen heeft aangevoerd om de argumenten van verzoekster met betrekking tot een politiek overwicht van de procedure te weerleggen. Daarom kan de Commissie niet concluderen dat de in dit verband betwiste gegevens in overeenstemming zijn met artikel 3 van de statuten van INTERPOL.
46. Aangezien de Commissie op het bovenstaande afdoende uitspraak kan doen in het voordeel van verzoekster
Op basis daarvan besluit zij de andere beweringen van verzoekster niet te onderzoeken.

OM DEZE REDENEN, DE COMMISSIE

besluit dat de gegevens betreffende de aanvrager niet in overeenstemming zijn met de regels van INTERPOL die van toepassing zijn op de verwerking van persoonsgegevens, en dat ze uit de bestanden van INTERPOL zullen worden verwijderd.

Teresa McHENRY

Waarnemend voorzitter van de Commissie voor
de controle van de INTERPOL-bestanden

Secretariaat van de Commissie
voor de controle van INTERPOL-bestanden

NIET BEDOELD VOOR OPENBARE VERSPREIDING